

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 212.

plaat 1 Dickie Wells a/h Orchestra: I got rhythm (Gershwin)
B/3 - 4:09 - Barclay 84 107

Prez, tenorsaxofonist Lester Young ouderwets op dreef in "I got rhythm" met een groep onder leiding van trombonist Dickie Wells op 21 december 1943 in New York City voor Signature. Bill Coleman op trompet, in de ritmesectie Ellis Larkins-piano, Freddie Green-gitaar, Al Hall-bas, Jo Jones-drums. Een blues in Bes van de leider/trombonist "I'm fer it too".

zelfde Dickie Wells a/h Orchestra: I'm fer it too (Dickie Wells)
B/4 - 4:05 - idem

"I'm fer it too". En nog een stuk uit deze session, ook weer van Wells: "Hello babe".

zelfde Dickie Wells a/h Orchestra: Hello babe (Dickie Wells)
B/1 - 3:07 - idem

Dickie Wells and his Orchestra voor Signature in New York City op 21 december 1943: "Hello babe". Bill Coleman-trompet, Dickie Wells-trombone, Lester Young-tenorsaxofoon, Ellis Larkins-piano, Freddie Green-gitaar, Al Hall-bas, Jo Jones-drums, die bij de soli van Prez altijd iets extras geeft. Signature was een van de eerste platenmerken die 30 cm.-ers uitbrachten, jazz dan, vandaar dat "I got rhythm" en "I'm fer it too" boven de 3 minuten grens van de 25 cm. 78-toerenplaat uitgingen. Een week later deed Prez een kwartet-session voor Keynote met Johnny Guarneri-piano, Slam Stewart-bas, en een opvallend rustige, met brushes werkende Big Sid Catlett op drums. Dit is de eerste take van "Just you, just me".

plaat 2 Lester Young Quartet: Just you, just me-take 1 (Greer, Klages)
A/1 - 3:06 - Fontana 883 278 JCY

"Just you, just me"-take 1. Ik heb nog een tweede stuk geselecteerd uit deze session, let u vooral op de ritmiek van Prez in de frase die begint na de lijn waarin hij uitkomt op een vrij hoge 'honk', een Bes. Het gaat om de 2e take van "I never knew".

zelfde Lester Young Quartet: I never knew-take 2 (Ted Fiorito, Gus Kahn)
A/4 - 3:10 - idem

"I never knew", 2e take, een stuk uit het repertoire van de Count Basie Band, hier gespeeld door het Lester Young Quartet met Johnny Guarnieri-piano, Slam Stewart-bas en Big Sid Catlett-drums voor Key-note in New York City, 28 december 1943..

Norman Granz wist Warner Bros zomer 1944 te bewegen een jazz short te laten maken door Gjon Mili, eigenlijk fotograaf en ook bekend van de jam-sessions in zijn New Yorkse studio. Granz koos de musici en deed de montage, hij werkte in die functie bij MGM. Het werd een film van 10 minuten met zoals toen gebruikelijk optisch geluid dat eerst werd opgenomen zodat de musici, toen ook normaal, bij hun eigen muziek moesten mimen voor de film, playbacken zoals dat nu heet. Kwa beeld heeft dat het bezwaar bij jazz dat musici zichzelf nooit kunnen naspelen, maar de Gjon Mili-film 'Jammin' the Blues' werd een beeldschone film, wordt tegenwoordig nog wel gezien als de beste ooit gemaakt. Overigens: de z.g. eerste geluidsfilm, 'The jazz singer' met Al Jolson was niet de eerste geluidsfilm, het 1927-systeem van Warner Bros heette Vitaphone en maakte gebruik van grammofoonplaten die synchroon met de film liepen. Bovendien zat in de 'Jazz Singer' maar één stukje met geluid. En Lee DeForest, de uitvinder, had in 1923 Eubie Blake en Noble Sissle al gefilmd met optisch geluid. Nu, want daar gaat het om, de sound track van 'Jammin' the blues'. De musici in het eerste deel van de drie zijn ~~Morris~~ Harry 'Sweets' Edison-trompet, Lester Young-tenorsaxofoon, Marlowe Morris-piano, Barney Kessel-gitaar, Red Callender-bas en Big Sid Catlett-drums.

plaat 3 Jammin' the blues sound track: Midnight symphony (Trad)
A/1 - 2:58 FADEN OP TEKEN - Musidisc 30 JA 5110

Hierna volgde "On the sunny side of the street" gezongen door Mary Bryant, daarna het titelstuk van de film. De eerste solist op tenorsaxofoon is Lester Young, de tweede Illinois Jacquet. In de ritmesectie nu John Simmons-bas en Jo Jones-drums. "Jammin' the blues".

zelfde Jammin' the blues sound track: Jammin' the blues (Trad.)
A/3 - 4:15 - idem

"Jammin' the blues", de sound track van de Gjon Mili/Norman Granz film, augustus/september 1944 in Los Angeles gemaakt voor Warner Bros. Harry 'Sweets' Edison-trompet, Lester Young en Illinois Jacquet-tenorsaxofoons, Marlowe Morris-piano, Barney Kessel-gitaar, John Simmons-bas, Jo Jones-drums. Lester Young moest in militaire dienst, volgende keer Jazz at the Philharmonic. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 212, MdR.